

i en Periode som den nærværende; men vi maae erindre, at det er man engang for alle her i Landet ikke inde paa endnu; det er Noget, man maa vente først efterhaanden vil udvise sig. Hvor ønskeligt det er, at det allerede nu maatte skee, staaer klart for Enhver. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har erindret om, at skjøndt vi ingen Raadse have, kunne vi tilveiebringe en saadan, og at vi altsaa meget godt kunne forhandle med vor egen særlige Regjering og komme til Hjælp under den nærværende Tilstand ved Kongerigets særlige, bevilgende Myndighed, saa siger jeg: Ja, det er meget rigtigt, men det er ikke en øieblikkelig Pengehjælp, og det er netop det, der trænges til. Vil Rigsdagen erklære Regjeringen, at den indstaaer for, ved Hjælp af nye Statter eller hvilkfesomhelst Midler, der maatte findes rigtigt og hensigtsvarende, at holde vor egen Deel af Ministeriet angerløst, dersom det gjør noget Skridt for, i Kongerigets særlige Anliggender, at komme Tilstanden til Hjælp — vi haabe, at skjøndt vi ikke gaae med Aladdin's Lampe, vil den dog være til at finde, og at der vil blive Midler til at finde den — dersom Rigsdagen; siger jeg, vil indstaae Regjeringen for de Skridt, den maatte gjøre, troer jeg, at der dog vil kunne skee Noget. Jeg kan naturligvis ikke vente, at der nu strax skal komme Noget ud af disse Forhandlinger, men jeg holder mig overbevist om, at dersom den Deel af Publicum, som nærmest berøres af Forholdene, og dersom den øvrige forstandige Deel af Publicum, som indirecte berøres deraf, vil vise sin Deeltagelse og ved Samarbeiden søge at bringe noget Nyttigt frem, saa vil Rigsdagen og Regjeringen ogsaa blive enige om Midler, som kunne være forsvarelige.

Sable: Den ærede Taler har benyttet denne Leilighed til at gjøre opmærksom paa, at vor Tilstand er Kludderi. De to andre Talere af Forsamlingen, der idag have foresat denne Interpellation, have vist den ærede Rigsdagsmand, at der under den Tilstand, som han kalder Kludderi, ere Midler tilstede til, forsaavidt det er nødvendigt, at kunne afhjælpe den nærværende og forestaaende Nød. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem, der ellers, hvad det Praktiske og Economiske angaaer, viser en saa overordentlig Dydighed, derimod, hver Gang det angaaer Statens Forhold og de statsvællige Interesser, viser en saadan Mangel paa Takt for hvad han fyllder dem, at vi, hvis vi skulde lade os bestemme af hans Ryndighed heri, vilde komme til at synke i et langt større Kludderi, end vi allerede ere i. Dermed vil jeg ingensunde udtale nogen Roes over den Tilstand, som hersker i Heelstaten, og over den Forsatning, som er i Fællesstaten. Den kunde være bedre, og der er Medlemmer i denne Forsamling, som af al Evne have arbeidet paa, at den kunde blive bedre; men vist er det, at den Sondring mellem det Særlige og det Fælles, som er institueret, er til alle Landsdeles Vel og Gavn; og naar den ærede Rigsdagsmand vilde understøtte os med at benytte vor særegne Magt til at afhjælpe det herskende Onde og bruge de Midler, som ligge i vor særlige Forsatning, vilde han have naaet meget længere, end ved i denne Forsamling at paapege et Afhjælpningsmiddel, som ikke staaer til vor Raadighed. Jeg havde ventet af hans praktiske Greb, at han ligesom de andre ærede Talere havde vist os, hvorvidt vi kunde komme med vor særlige Magt — og vi kunne komme meget vidt, naar vi ville benytte den rigtigt.